

ЉУБИЦА СТАНКОВСКА
Институт за старословенска култура
ул. Кичевско Цаде, бб
Прилеп, Македонија

ПРЕЗЕНТАЦИЈА НА НЕКОЛКУ СТАРИ ЛИЧНИ ИМИЊА

Во статијата се прикажуваат десетина стари лични имиња кои се засведочени во топонимијата на македонскиот јазичен ареал. Разгледаните антропоними му припаѓаат на најстариот антропонимски фонд на словенските јазици и нивното презентирање има особен принос за збогатувањето на речничкиот состав на прасловенската антропонимска лексика.

Безгат

Личното име *Безга̄ӣ* е засведочено во основата на потамонимот *Безга̄ӣӣ* – река, притока на Нивичинска Река (Русиново, Беровско). Со формата *Безга̄ӣӣ* реката е обележана на географската карта¹, а од месното население таа се вика *Безкаќева Река*. Еден локалитет што се наоѓа покрај оваа река се вика *Безга̄ӣшчово*². Потамонимот *Безга̄ӣӣ* претставува поименичена придавка, а потекнува од постарата бинарна синтагма **Безга̄ӣӣ < *Безга̄ӣӣь (По̄ѣок)*. Придавската компонента **Безга̄ӣӣ < *Безга̄ӣӣь* од составот **Безга̄ӣӣ < *Безга̄ӣӣь (По̄ѣок)* е образувана од старото и одамна заборавено име *Безга̄ӣ* со посесивниот придавски суфикс *-јь*³. Консонантската група *-ӣӣ-* во потамонимот *Безга̄ӣӣ* е резултат на извршеното јотување на гласот *ӣ* од името *Безга̄ӣ* под влијание на сонантот *ј* од суфиксот *-јь*. Семантика-

¹ И. Петрушевски, Н. Петрушевска, *Географски топонимски речник на Република Македонија*, Скопје 2001, стр. 33.

² О. Иванова, *Речник на топонимиие во областа ѣо сливо̄ӣ на Брегалница*, Скопје 1996, стр. 42.

³ Љ. Станковска, *Суфиксиие -јь, -ѣь, -ѣ во македонската топонимија*, Прилеп 2002, стр. 29.

та на потамонимот *Без̄гаиш̄и* може да се дефинира како ‘поток кој му припаѓа на Безгат, односно каде што живее Безгат’.

Во дијалектната форма на потамонимот *Безкаќева Река* замената на гласот $\bar{z} > k$ и на групата *-иш̄и-* $> \acute{k}$ е од поново време, а групата *иш̄* наместо *иш̄и* во микропотонимот *Без̄гаиш̄чово* или е остаток од првобитното име **Без̄гаиш̄* или е резултат на дијалектниот изговор на *иш̄и*. Суфиксната морфема *-ево*, односно *-ово*, што се јавува кај варијантите имиња *Безкаќева Река*, односно *Без̄гаиш̄чово*, е аналошки и е додаден кон постарото потамонимско име *Без̄гаиш̄ > Без̄гаиш̄и* подоцна, т.е. откако се загубила врската со неговото потекло и значење.

Сложеното име *Без̄гаӣ* $< *Bezgat\bar{y}$ е составено од два елемента: од компонентата *без-* и од глаголскиот корен *-гаӣ*. Првиот дел е еднаков на префиксот *без* од прасл. **bezъ*, стсл. БЕЗЪ ‘без’, а вториот дел потекнува од прасл. глагол **gatati*, во стсл. е ГАТАТИ ‘гата, толкува’. Фигуративното значење на името *Без̄гаӣ* може да се искаже со дефиницијата ‘да живее без гатање, да не ги толкува нештата’ и им припаѓа на личните имиња кои имаат заштитна функција. Во составот на композитните антропоними позицијата на компонентата *без-* секогаш е на прво место. Во македонската антропонимија со оваа морфема се образувани личните имиња: *Безбо̄з*, кое се наоѓа во основата на оронимот *Безбо̄з* – врв и планина во Разлошко (Бугарија), *Бездед*, кое е заложено во основата на топонимот *Бездејца < *Бездедица* – место во планината (Велестово, Охридско), *Безмисл*, кое се наоѓа во основата на ојконимот *Безмисла* – село во Преспанско (Албанија). Сложени имиња во чијшто состав се јавува оваа морфема се потврдени и во другите словенски јазици, сп. пол. *Biezdard, Bie(z)stryj, Bie(z)stryk, Biez(w)uj*, чеш. *Bezdruh, Bezdom, Bezmír, Bestan*, буг. *Безмер, Безрад*, рус. *Без̄год, Безнос, Безсон, Без̄сѣруж, Безум*⁴.

Морфемата *гаӣ-/гаӣ* е слабо застапена во составот на личните имиња. Во антропонимскиот фонд на словенските јазици досега не се потврдени соодветни сложени имиња. Во антропономастиконите се среќаваат само неколку хипокористични имиња како што се: рус. *Га̄ӣень, буг. Га̄ӣе, Га̄ӣил, Га̄ӣин, Га̄ӣо, Га̄ӣуш*, мак. *Га̄ӣе, Га̄ӣен, Га̄ӣко, Га̄ӣо, Га̄ӣун*⁵. Наведените имиња, обично, се објаснуваат како деривати од личното име *Гаврил*, кое има несловенско потекло, но

⁴ M. Malec, *Budowa morfologiczna staropolskich złożonych imion osobowych*, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1971, стр. 65; J. Svoboda, *Staročeská osobní jména a naše příjmení*, Praha 1964, стр. 101; Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 16; С. Б. Веселовский, *Ономастѣикон древнерусские имена, ѣрозвица и фамилии*, Москва 1974, стр. 31-33.

тие, исто така, можат да се изведат и од некое сложено име од типот на *Безг̃а̃и̃*.

Брадовар

Личното име *Брадовар* е засведочено во основата на ојконимот *Брадовар* – село во Јанинско (Грција). Со формата Βραδοβάρι името на селото е регистрирано од М. Фасмер во неговата монографија за словенските топоними во Грција⁶. Ојконимот *Брадовар* е метонимско име кое е преземено од некој постар хидроним или ороним **Брадовар*. Топонимот **Брадовар* е посесивна придавка во елиптична форма, која е добиена со супстантивизација од некогашната бинарна конструкција **Брадовар* < **Брадоварјъ* (*Поѝок*, *Бре̃*). Адјективот **Брадоварјъ* од составот **Брадоварјъ* (*Поѝок*, *Бре̃*) е образуван со посесивниот придавски суфикс *-јъ*⁷. Во семантички поглед топонимот **Брадовар* означува ‘поток или брег кој му припаѓа на Брадовар или каде што живее Брадовар’.

Антропонимот *Брадовар* < **Bradovarъ* претставува двотематско име кое е образувано од составните делови *брадо-* и *-вар*. Морфемата *брадо-* потекнува од прасл. именка **brada* ‘брада’, во стсл. е *брада*, а морфемата *-вар* води потекло од глаголот **variti*, во стсл. е *варити* ‘испреварува, пристигнува, брза; опоменува’. Во преносна смисла личното име *Брадовар* може да се изрази со значењето ‘да испреварува, да пристигнува со брадата, т.е. да биде прв во постигнувањето на нештата (на мирот, на славата и сл.)’. Во антропонимскиот фонд на македонскиот јазик, покрај *Брадовар*, е засведочено и сложеното име *Бради-слав*, документирано во турските пишани извори од XV век, а се среќаваат и неколку скратени или деривувани имиња: *Брад*, *Брадар*, *Брадеј*, *Брадин*, *Брадина*, *Брадич*, *Брадо*, *Браѓан*⁸. Деминутивното име *Брадица* е забележено во еден турски пописен дефтер од XV век, меѓу евидентираните жители на градот Острово (Грција)⁹.

⁵ С. Б. Веселовский, *цѝи̃. дело*, стр. 78; Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 61; Љ. Станковска, *Речник на лични̃и̃е имиња кај Македонци̃и̃е*, Скопје 1992, стр. 73.

⁶ M. Vasmer, *Die Slaven in Griechenland*, Berlin 1941, стр. 25.

⁷ Љ. Станковска, *Суфикси̃и̃е -јъ, -ъјъ, -ъ во македонска̃и̃а ѝоѝоними̃и̃а*, Прилеп 2002, стр. 56.

⁸ Љ. Станковска, *Речник на лични̃и̃е имиња кај Македонци̃и̃е*, Скопје 1992, стр. 48.

⁹ А. Стојановски, *Турски документи̃и̃ за иѝтори̃и̃а на македонски̃оѝи̃ народ, оѝи̃и̃рен ѝоѝисен деф̃тер од XV век*, т. IV, Скопје 1978, стр. 275.

Со морфемата *-вар*, којашто се јавува во улога на прва и на втора компонента при образувањето на сложените имиња, во македонскиот антропономастикон се одбележани личните имиња: *Жишовар*, документирано во XV век и *Плисвар*, регистрирано во XIV век¹⁰, а во топонимијата се среќаваат уште и антропонимите: *Варбуд*, кое е заложено во основата на топонимот *Варбужда* – раселено село во околината на градот Хрупишта (Грција), регистрирано во турскиот опширен пописен дефтер од 1568–1569 година¹¹, *Бучовар*, што се наоѓа во основата на топонимот *Бучувар* – ниви и ливади (Беровско), *Плейвар*, што се крие во основата на оронимот *Плейвар* – голем рид (Прилепско).

Личното име *Брадовар* досега не е регистрирано во антропонимскиот фонд на словенските јазици. Иако поретко, сепак неговите составни делови се јавуваат како деривациски морфемии во образувањето на други сложени лични имиња. Во хрватската антропонимија е засведочено сложеното име *Bradimir* во чијшто состав учествува коренската морфема *brad-*, а се среќава и името *Bradoj* кое е образувано со суфиксот *-oj* од антропонимите *Brad*, *Brado*¹². Во антропонимијата на бугарскиот јазик се познати сложените имиња *Брадислав*, *Брадослав* и нивните деривати *Брад*, *Брадо* од кои се изведени редица хипокористични форми: *Брадан*, *Браден*, *Брадил*, *Брадко*, *Брадул*, а во речничкиот фонд кај Србите е наведено личното име *Миобрад*¹³. Композитни имиња во чијшто состав се содржи морфемата *вар-/вар* се потврдени во антропонимскиот фонд на словенските јазици, сп. чеш. **Varhost*, што се наоѓа во основата на топонимот *Varhošť*, **Varoby*¹⁴, буг. *Болевар*, *Хваливар*, што се заложени во основата на ојконимите *Болеварци* (Трновско), *Хварваловци* (Еленско)¹⁵.

¹⁰ Љ. Станковска, *Речник на личните имиња кај Македонците*, Скопје 1992, стр. 121, 222.

¹¹ А. Стојановски, *Турски документи за историјата на македонскиот народ, опширен пописен дефтер за казиите Горџа, Библишта и Хрупишта од 1568–1569 година*, т. VII, кн. I, Скопје 1997, стр. 549.

¹² М. Šimundić, *Непозната особна имена и презимена Šibenskog kraja od XII. stoljeća do novijega vremena, Četrta jugoslovska onomastična konferenca*, Ljubljana 1981, стр. 498.

¹³ Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 32; М. Грковић, *Речник личних имена код Срба*, Београд 1977, стр. 136.

¹⁴ J. Svoboda, *Staročeská osobní jména a naše příjmení*, Praha 1964, стр. 98.¹

¹⁵ Ѓ. Заимов, *Двучлени лични имена в българската топонимия, Onomastica*, т. XX, з. 1–2, Gdańsk 1975, стр. 204.

Вишеглав

Личното име *Вишеглав* е засведочено во основата на оронимот *Вишеглав* – врв на Конечка Планина, висок 948 м, кој се наоѓа во атарот на селото Липа (Неготинско). Неговото име е регистрирано на географската карта од 1954 година¹⁶. Оронимот *Вишеглав* претставува поименичена придавка со посесивно значење, а потекнува од некогашната синтагматска формација **Вишеглавъ* (*Врв*), чијшто адјектив е образуван со загубениот придавски суфикс *-ъ* кој се одликува со посесивното значење¹⁷. Семантиката на оронимот *Вишеглав* може да ја дефинираме како ‘врв кој му припаѓа на Вишеглав или каде што живее Вишеглав’.

Композитното име *Вишеглав* < **Vyšegolvъ* е составено од морфемата *више-*, која потекнува од стсл. форма за среден род *вѣше* ‘повисок, поголем; повеќе’ од стсл. *вѣшин* ‘повисок’, компаративна форма од придавката *вѣсокъ* ‘висок’ < прасл. **ŭpso-* и од морфемата *-глав* од стсл. именка *глава* ‘глава’ < прасл. **golva*. Во преносна смисла личното име *Вишеглав* може да се протолкува со значењето ‘да биде поставен повисоко, да биде на челно место’. Личното име *Вишеглав* досега не е евидентирано во антропонимијата на словенските јазици, но неговите составни делови се потврдени во други сложени антропонимски единици. Во нашата антропонимија со морфемата *више-*, како и со вариантите *виши-*, *вишо-*, се образувани личните имиња *Вишеслав*, *Вишимир*, *Вишолав*, кој се чува во основата на ојконимот *Вишолав* – исчезнато село во Валовишко (Грција), регистрирано во турските документи од XV век¹⁸. Присуството на соодветни антропонимски единици е потврдено и во другите словенски јазици, сп. буг. *Вишеслав*, *Вишолав*, срп. *Вишеслав*, *Вишислав*, пол. *Wyszebor*, *Wyszemir*, чеш. *Višebor*, *Višehněv*, рус. *Vyšeslav*¹⁹. Во хрватскиот јазик се познати личните имиња *Vislav*, *Višeslav*, како и женските лични имиња *Vislava*, *Višeslava*, а

¹⁶ И. Петрушевски, Н. Петрушевска, *циџ. дело*, стр. 91.

¹⁷ Љ. Станковска, *Суфиксиие -јъ, -ъъ, -ъ во македонската ѝоѝонимија*, Прилеп 2002, стр. 87.

¹⁸ А. Стојановски, *Турски документи за историјата на македонскиот народ, ѝѝширен ѝѝисен деѝѝер од XV век*, том IV, Скопје 1978, стр. 80.

¹⁹ Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 51; М. Грковић, *Речник личних имена код Срба*, Београд 1977, стр. 54; М. Malec, *Budowa morfologiczna staropolskich złożonych imion osobowych*, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1971, стр. 129; J. Svoboda, op. cit., стр. 93; T. Skulina, *Staroruskie imiennictwo osobowe*, II, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1974, стр. 234.

хипокористичните форми *Visa*, *Visunja* се регистрирани уште во пописите од 1198 година²⁰. Лични имиња изведени од коренската морфема *vis-* се заложени и во хрватските презимиња: *Visaković*, *Visin*, *Visinko*, *Višošević*, *Visatić*, *Visovac*.

Сложените лични имиња со составниот елемент *-џлава* се потврдени во топонимијата на македонската јазична територија, сп. *Дремиџлав*, *Здеџлав*, *Злоџлав*, *Кушоџлав*, *Луџоџлав*, *Мучоџлав*, *Чеџлав*, *Черноџлав*, кои се наоѓаат во основата на топонимите *Дремиџлава*, *Издеџлавје*, *Злоџлав*, *Кушоџлава*, *Луџоџлава*, *Мучоџлава*, *Чеџлава*, *Черноџлав*, а во антропономастиконот се нотираани изведените имиња: *Глава*, *Главан*, *Главаиџ*, *Главаиш*, *Главе*, *Главин*, *Главина*, *Главно*, *Главче*, *Главчо*²¹. Споредбени антропоними со составниот елемент *-џлава* се потврдени и во антропонимијата на другите словенски јазици, сп. словен. *Lipoglav*, *Tiroglav*, срп. *Полуџлав*, *Свиноџлав*, *Чрноџлав*, а во рускиот антропономастикон се среќаваат хипокористичните форми *Голова*, *Голован*, *Головко*, *Головня*²². Соодветни имиња се засведочени и во антропонимијата на хрватскиот јазик: *Crnoglav*, документирано во 1201 година, *Lepoglav*, *Ljutoglav*²³.

Воловид

Антропонимот *Воловид* претставува двоосновно име кое е составено од глаголските коренски морфеме *вол-* од прасл. глагол **voliti*, стсл. *волити* ‘сака, одлучува’ и *-вид* од прасл. глагол **viděti*, стсл. *видѣти* ‘види, гледа’, а вокалот *-о-* се јавува како инфикс. Личното име *Воловид* се крие во основата на ојконимот *Воловижда* – село во Солунско (Грција), регистрирано во грамотата на Алексеј I Комнин од 1081 година каде што е запишано како *Волоџисџа*²⁴, а во патописот на Ами Буе од 1836–1838 година неговото име е наведено во обликот *Во-*

²⁰ М. Šimundić, *Rječnik osobnih imena*, Zagreb 1988, стр. 365; М. Šimundić, *Nepoznata hrvatska osobna imena XII stoljeća*, Ономатолошки прилози, III, Београд 1982, стр. 147.

²¹ Љ. Станковска, *Суфиксиие -јџ, -џџ, -џ во македонската топонимија*, Прилеп 2002; Љ. Станковска, *Речник на личниите имиња кај Македонциите*, Скопје 1992, стр. 76.

²² F. Bezljaj, *Onomastika in leksikologija*, *Onomastica Jugoslavica*, 1, Ljubljana 1969, стр. 12–13; М. Грковић, *Имена у Дечанским хрисовуљима*, Нови Сад 1983, стр. 51; С. Б. Веселовский, *циџ. дело*, стр. 82.

²³ P. Šimunović, *Značajke Buzetske toponimije*, *Onomastica Jugoslavica*, 7, Zagreb 1978, стр. 59; М. Šimundić, *Nepoznata hrvatska osobna imena s početka XIII. stoljeća (od 1201–1235)*, *Zbornik referata i materijala V jugoslovenske onomastičke konferencije*, Sarajevo 1985, стр. 240.

²⁴ *Actes de Lavra*, Paris 1970, стр. 238.

кои се засведочени во основата на топонимите: *Видобишча* – село во Охридско³⁰, *Видовишиа* – село во Кочанско, *Видомирец* – месност во Дебарско, *Желевижда* – село во Бератско (Албанија), *Подвижде* – исчезнато село во Кичевско, регистрирано во турските пописни дефтери од XV и XVI век³¹, *Радовижда* – село во Јанинско (Грција).

Драгожил

Во атарот на селото Стрмашево (Кавадаречко) се наоѓа локалитетот *Др̄гожилџица* – место со дабова шума, чијашто првобитна форма била *Дра̄гожилџица*. Дримонимот *Дра̄гожилица* претставува структурно-топонимиска формација, која потекнува од некогашната бинарна синтагма **Дра̄гожилја (Шума)*, чијшто адјектив е образуван со формата за женски род *-ја* од посесивниот придавски суфикс *-јь*. По елизијата на именскиот дел од составот **Дра̄гожилја (Шума)*, изразен со апелативот *шума*, адјективот **Дра̄гожилја* се супстантивизирал со суфиксот *-ица*. Во основата на дримонимот *Дра̄гожилица* се крие личното име *Дра̄гожил*³².

Антропонимот *Дра̄гожил* < **Dargožilь* е композитно име кое е составено од морфемите *дра̄го-* и *-жил*. Морфемата *дра̄го-* потекнува од прасл. придавка **dārgъ* > стсл. драгъ ‘драг’, а морфемата *-жил* е еднаква на стсл. партиципска форма жнл̄ од стсл. глагол жити ‘живее’. Во преносна смисла значењето на личното име *Дра̄гожил* може да се искаже со дефиницијата ‘да сака да живее, односно да остане жив’. Во антропонимијата на македонскиот јазик морфемата *дра̄г-* се одликува со поголема застапеност во образувањето на сложените имиња: *Дра̄г-брај̄и*, *Дра̄гивој*, *Дра̄гирад*, *Дра̄гислав*, *Дра̄гобрај̄и*, *Дра̄говий̄и*, *Дра̄говол*, *Дра̄гогосий̄и*, *Дра̄гожел*, *Дра̄гољуб*, *Дра̄гомир*, *Дра̄гослав*³³, додека морфемата *-жил* е доста ограничена.

И двете морфемии се потврдени во обликувањето на композитните имиња во словенските јазици. Така, со морфемата *дра̄го-* се образувани личните имиња: срп. *Дра̄гобрај̄и*, *Дра̄говий̄и*, *Дра̄гољуб*, *Дра̄го-*

³⁰ В. Пјанка, *Топонимска база на Охридско-џирџанскиот базен*, Скопје 1970, стр. 206.

³¹ М. Соколоски, *Кичевската нахија во XV и XVI век*, Историја, год. XVII, бр. 2, Скопје 1981, стр. 127, 133.

³² Љ. Станковска, *Топонимии со суфиксои -ица во Македонија*, Скопје – Прилеп 2001, стр. 133.

³³ Љ. Станковска, *Речник на личниии имиња кај Македонциии*, Скопје 1992, стр. 103–104.

мил, Драгослав, буг. Драговар, Драговеӣ, Драгодал, Драгомир, пол. *Drogodziej, Drogomir, Drogorad*, полап. *Dragobaqđ*, чеш. **Drahomysl, *Drahotiich, Nedrah, Sēmidrah, Sobēdrah*³⁴. Со морфемата -жил се образувани личните имиња во рускиот јазик: *Жилислав* и во чешкиот јазик: *Dotmažil*³⁵. Во антропомастиконот на буграскиот јазик се нотирани хипокористичните имиња *Жилан, Жилин, Жило, Жильо, Жилин*, како и женските лични имиња *Жила, Жилка*, кои со право Заимов ги третира како деривати од некое старо сложено име во чијшто состав се содржи морфемата *жил-/жил*³⁶.

Жеговит

Името на селото *Жеџовишӣ*, што се наоѓа во областа Аркадија (Грција), во обликот Ζηγοβίσι е регистрирано од М. Фасмер кој го реконструира како *Жеџовишӣа*³⁷. Притоа, тој се осврнува и на неговата етимологија и смета дека ојконимот *Жеџовишӣа* претставува плурална форма изведена од апелативот **жеџовишӣе < *žegovište* ‘опожарено место, место изложено на сонце’. Изнесеното гледиште за етимологијата на овој ојконим сметаме дека не е доволно аргументирано. Според нас, ојконимот *Жеџовишӣ* претставува метонимиско име кое е преземено од некој хидроним или ороним **Жеџовишӣ*. Во неговата основа се крие старото лично име *Жеџовӣ*. Топонимот **Жеџовишӣ* претставува елиптично име добиено со супстантивизација на придавката од некогашната синтагматска формација **Жеџовишӣѣ (Поџок, Бреџ)* која е образувана со посесивниот придавски суфикс *-јѣ* и означува ‘поток или брег кој му припаѓа на Жеговит или каде што живее Жеговит’.

Исчезнатото име *Жеџовӣ < *žegovitъ* е композитно образување составено од морфемите *жеџ-* и *-вӣѣ*, а вокалот *о* се употребува како инфикс. Глаголската коренска морфема *жеџ-* потекнува од прасл. глагол **žegti* ‘гори, пече, пали’, во стсл. јазик глаголот е жештн, жегж, а морфемата *-вӣѣ* потекнува од прасл. именка **vitъ* ‘господар, моќник’.

³⁴ М. Грковић, *Речник личних имена код Срба*, Београд 1977, стр. 81–82; Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 95; М. Malec, *Budowa morfologiczna staropolskich złożonych imion osobowych*, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1971, стр. 83; J. Svoboda, op. cit., стр. 75, 77.

³⁵ Н. М. Тупиков, *Словарь древнерусских личных именъ*, Санктпетербург 1903, стр. 206; J. Svoboda, op. cit., стр. 93.

³⁶ Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 106.

³⁷ М. Vasmer, op. cit., стр. 153.

Фигуративното значење на антропонимот *Жеџовиѝ* може да се протолкува како ‘да биде строг, остар господар’.

Во антропономастиконите на словенските јазици засега не се регистрирани сложени лични имиња со морфемата *жеџ-*, но затоа се познати низа хипокористични форми изведени од овој глаголски корен, сп. буг. *Жеџан*, *Жеџо*, чеш. *Žehún*, **Žehúš*, пол. *Żegota*, *Żegotka*, *Żeguta*, рус. *Жеџал*, *Жеџл*, коишто лежат во основата на антропонимите *Жеџалов*, *Жеџлов*, *Жеџула*, потоа *Жеџуля*³⁸. Личното име *Жеџо*, кое послужило како база за изведување на другите хипокористични форми, во ономастичката литература, обично, се објаснува како деривувано име од антропонимот *Жеџосѝ*, коешто е добиено од *Желиџосѝ*³⁹. И покрај постојното мислење во научната литература, ние уште во Речникот на личните имиња кај Македонците потеклото на хипокористикот *Жеџо* го доведовме во врска со прасл. глагол **žegti*⁴⁰. Сега сакаме да го доуточниме неговото настанување. Имено, личното име *Жеџо* е создадено по пат на скратување од сложеното име *Жеџовиѝ*. Од хипокористикот *Жеџо* потоа се изведени личните имиња *Жеџал*, *Жеџло* кои, исто така, се наведени во нашиот речнички фонд.

Втората морфема од личното име *Жеџовиѝ* почесто се употребува во образувањето на сложените имиња во словенските јазици, а се манифестира како во улога на прва, така и во улога на втора компонента, сп. срп. *Виѝодрџ*, *Виѝослав*; *Добровиѝ*, *Драџовиѝ*, *Дражевиѝ*, чеш. *Vitorad*; *Hostivit*, *Semovit*, полап. **Vitol’ub*, **Vitogost*, пол. *Witomysł*, *Witorad*, *Witosław*; *Milowit*, *Przywit*, *Siedlewit*, буг. *Виѝомер*, *Виѝослав*, рус. *Виѝомир*, *Жировиѝ*⁴¹. Примери за употребата на морфемата *виѝ/-виѝ* наоѓаме и во антропонимијата на хрватскиот јазик, сп. *Vitomil*; *Dobrovit*, *Dragovit*, *Draževit*, *Ljutovit*, регистрирано во 1039 година и други⁴².

³⁸ Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 104; J. Svoboda, op. cit., стр. 312; M. Malec, *Staropolskie skócone nazwy osobowe od imion dwuczłonowych*, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1982, стр. 78; С. Б. Веселовский, *циѝ. дело*, стр. 111.

³⁹ Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 104; M. Malec, *Staropolskie skócone nazwy osobowe od imion dwuczłonowych*, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1982, стр. 78.

⁴⁰ Љ. Станковска, *Речник на личниѝе имиња кај Македонциѝе*, Скопје 1992, стр. 119.

⁴¹ М. Грковић, *Речник личних имена код Срба*, Београд 1977, стр. 54, 78, 81, 82; J. Svoboda, op. cit., стр. 91; M. Malec, *Budowa morfologiczna staropolskich złożonych imion osobowych*, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1971, стр. 124; Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 51; М. Вуйтович, op. cit., стр. 206, 209.

⁴² М. Šimundić, *Rječnik osobnih imena*, Zagreb 1988, стр. 365; М. Šimundić, *Značenje nekolikih osobnih imena iz Sumpetarskoga kartulara*, *Onomastica Jugoslavica*, vol. 8, Zagreb 1979, стр. 115; М. Šimundić, *Nepoznata hrvatska osobna imena s kraja XI. stoljeća*, *Onomastica Jugoslavica*, vol. 9, Zagreb 1982, стр. 278; М. Šimundić, *Nepoznata hrvatska osobna imena do polovice 11. stoljeća*, *Onomastica Jugoslavica*, 10, Zagreb 1982, стр. 234.

Во македонската онимија се среќаваат, исто така, лични имиња во кои се содржи морфемата *вӣӣ/-вӣӣ*. Во нашиот антропономастикон се регистрирани имињата *Во̄ӣомир*, *Вӣӣослав*; *Боровӣӣ*, *Добровӣӣ*, *Дра̄говӣӣ*, *Љубовӣӣ*, *Радовӣӣ*, *Самовӣӣ*, *Сӣановӣӣ*⁴³, а во топонимијата се засведочени, на пример, антропонимите *Домовӣӣ* > *Довӣӣ*, *Мажовӣӣ*, *Поздивӣӣ*, *Хо̄ӣовӣӣ* кои се заложени во основата на ојконимите *Довӣӣӣа* – село во Серско (Грција), *Мажучӣӣӣа* – село во Прилепско, *Поздивӣӣӣа* – село во Костурско (Грција), *Фоӣовӣӣӣа* – село во Неврокопско (Бугарија) и Драмско (Грција) и други.

Колодеј

Селото *Колодеј* се наоѓа во Еницевардаско (Грција). Неговото име е регистрирано од В. К'нчов со формата *Колудеј*⁴⁴, а од Ј. Цвиџ тоа е запишано во обликот *Колодеј*⁴⁵. Името на селото од Т. Симовски е запишано со формата *Колудеј*⁴⁶.

Поаѓајќи од погоренаведените податоци, сметаме дека правилната форма на името на селото треба да гласи *Колодеј*, а ликот *Колудеј* е резултат на извршената редукција на неакцентираниот вокал *о* во *у*, што е редовна појава во еницевардарскиот говор. Ојконимот *Колодеј* е метонимиско образување кое е преземено од постарото хидронимско име **Колодеј*. Хидронимот **Колодеј* е елиптично име со посесивно значење, а е добиено од некогашната адјективна синтагма **Колодеј* (*По̄ӣок*), чијашто придавска компонента е образувана со придавскиот суфикс *-ъ*, палаталната варијанта на посесивниот придавски суфикс *-ъ*. Основата на хидронимот **Колодеј* е изведена од личното име *Колодеј*⁴⁷. Семантиката на хидронимот **Колодеј* може да се искаже со дефиницијата ‘поток кој му припаѓа на Колодеј или каде што живее Колодеј’.

Антропонимот *Колодеј* < **Kolodějъ* е двочлено име кое е обликувано од морфемите *коло-* и *-деј*. Морфемата *коло-* потекнува од коренот *кол-* < прасл. **kol-*, што се наоѓа во стсл. замена *колнкъ* ‘колкав, кол-

⁴³ Љ. Станковска, *Речник на личнӣӣе имӣња кај Македонцӣӣе*, Скопје 1992.

⁴⁴ В. К'нчовъ, *Македония. Етноџрафия и сѣаӣсѣӣка*, София 1900, стр. 149.

⁴⁵ Ј. Цвиџ, *Основе за џеоџрафију и џеологију Македоније и Сѣаре Србије*, I–II, Београд 1906, стр. 335.

⁴⁶ Т. Х. Симовски, *Населенӣӣе месѣа во Еџејска Македонија*, кн 1, Скопје 1998, стр. 71.

⁴⁷ Љ. Станковска, *Суфиксӣӣе -јъ, -ъъ, -ъ во македонска̄ӣа ѣӣонимија*, Прилеп 2002, стр. 196.

ку повеќе’, а морфемата *-dej*, потекнува од коренот *dej-* од прасл. глагол **dějati* > стсл. дѣяти ‘дејствува’. Во преносна смисла значењето на името *Колодеј* може да се протолкува како ‘повеќе да дејствува (за слава, за мир)’. Сложеното име *Колодеј* е регистрирано и во чешкиот јазик: *Koloděj*⁴⁸. Исто така, во чешката антропонимија со коренската морфема *kol-* се обликувани и сложените имиња *Kolimír*, *Kolovrat*. Во руската антропонимија се познати личните имиња *Колодин*, *Колодуј*, што се наоѓа во основата на антропонимот *Колодуев*, *Колудар*⁴⁹. За морфемата *кол-*, којашто влегува во составот на наведените антропоними, Топоров предлага поинакво толкување. Имено, морфемата *koli-* во чешкото име **Kolimír* тој ја изведува од глаголот **koliti* : **kolěati* : **kolti*⁵⁰.

Морфемата *dej-/dej* поретко е застапена во образувањето на сложените антропоними. Таа се манифестира во составот на неколку лични имиња, сп. помор. **Dě(jь)-mirъ*⁵¹, хрв., срп. *Dobroděj*, словин. *Dobrodei*, стчеш. *Naděj*, пол. *Nadey*⁵².

Коробуд

Старото лично име *Коробуд* е засведочено во македонската антропонимија посредно преку ојконимот *Коробуд* – исчезнато село во Мегленско (Грција). Во обликот *Корвуд* името на селото е регистрирано од Т. Симовски⁵³. Притоа, тој забележува дека селото *Корвуд* било постара населба, којашто се споменува во турските дефтери за Оливеровата нахија, а се претпоставува дека се наоѓало во близината на селото Фуштани. Постарата форма на името на селото, според нас, била *Корбуд*, односно *Коробуд*.

Името на селото *Коробуд* е пренесено од името на некој друг објект кој се викал **Коробуд*. Топонимот **Коробуд* претставува супстантивизирана придавка произведена од првобитната бинарна комбинација **Коробуд < *Коробудъ (Извор, Бреџ)*, чијашто придавска компонента е образувана од личното име *Коробуд* со посесивниот придав-

⁴⁸ J. Svoboda, op. cit., стр. 274.

⁴⁹ С. Б. Веселовский, *цѣи. дело*, стр. 150–151.

⁵⁰ В. Н. Топоров, *Праславянская культура в зеркале собственных имен (элементы *мир-)*, История, культура, этнография и фольклор славянских народов, XI Международный съезд славистов, Братислава, сентябрь 1993 г., Москва 1993, стр. 38.

⁵¹ Ibid, стр. 30.

⁵² J. Svoboda, op. cit., стр. 94.

⁵³ Т. Симовски, *цѣи. дело*, стр. 91.

ски суфикс *-ъ*⁵⁴. Во семантички поглед топонимот **Коробуд* означува ‘извор или брег кој му припаѓа на Коробуд или каде што живее Коробуд’.

Личното име *Коробуд* < **Korobudъ* е сложено име и е составено од глаголските морфемии *кор-* и *-буд*, кои се поврзани меѓусебе со вокалот *-о-*. Морфемата *кор-* потекнува од прасл. глагол **koriti*, стсл. корити ‘кори’, чиешто првобитно значење е ‘да се постигне нешто со војување, со битка’⁵⁵. Морфемата *-буд*, која при образувањето на личните имиња се јавува како прва и како втора компонента, потекнува од прасл. глагол **buditi*, стсл. боудити ‘буди, поттикнува’. Фигуративното значење на личното име *Коробуд* може да се искаже со дефиницијата ‘да се буди војувањето, да се буди постигнувањето на успешна битка’. Во македонската топонимија со коренот *кор-* е засведочено и сложеното име *Корбил*, заложено во основата на ојконимот *Корбиле* – исчезнато село во Хрупишко (Грција), а личните имиња *Кореша*, *Корем*, кое претставува скратено име од *Коремисл*, и *Корош* се наоѓаат во основата на топонимите *Кореша* – област во Костурско (Грција), *Кормиша* < *Коремиша* – село во Зихненско (Грција), *Кореша* – село во Струшко. Во македонскиот антропономастикон се одбележани уште и хипокористично-деминутивните форми *Корак*, *Кордо*, *Коре*, *Кореш*, *Корко*⁵⁶. Во речничкиот фонд на личните имиња во словенските јазици се среќаваат композитните имиња *Корислав*, *Коровој*⁵⁷, а од дериватите се засведочени имињата: срп. *Корач*, *Кореша*, *Корина*, буг. *Корак*, *Коран*, *Корил*, *Коро*, рус. *Корех*, *Корец*, *Корин*, *Корка*⁵⁸, *Коромысло*⁵⁹.

Лични имиња во чијшто состав влегува морфемата *буд-/буд*, исто така, се застапени во македонската антропонимија. Како прва компонента морфемата *буд-* се манифестира кај личните имиња: *Будимир*, *Будислав*, регистрирани во писмените споменици од XIV век, *Будохор*, што се крие во основата на ојконимот *Будохор* – село во Прави-

⁵⁴ Љ. Станковска, *Суфиксиите -јъ, -ъјъ, -ъ во македонската топонимија*, Прилеп 2002, стр. 199.

⁵⁵ P. Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga i srpskoga jezika*, II, Zagreb 1972, стр. 155–156.

⁵⁶ Љ. Станковска, *Речник на личните имиња кај Македонците*, Скопје 1992, стр. 151.

⁵⁷ М. Морозкин, *Славянскій именовловъ или собраніе славянскихъ личныхъ именъ*, Санктпетербургъ 1867, стр. 102.

⁵⁸ М. Грковић, *Речник личних имена код Срба*, Београд 1977, стр. 113; Ѓ. Заимов, *Български именник*, Софија 1988, стр. 124–125; С. Б. Веселовский, *цпш. дело*, стр. 155.

⁵⁹ С. Б. Веселовский, *цпш. дело*, стр. 157.

⁵⁹ С. Б. Веселовский, *цпш. дело*, стр. 157.

шко (Грција), а како втора компонента се јавува во составот на личното име *Желобуд*, коешто се наоѓа во основата на ојконимот *Желобуд* – исчезнато село во Дебарско (Албанија). Поголема фреквенција оваа морфема има во антропонимијата на другите словенски јазици, сп. чеш. *Budihost, Budilov, Budivoj; Bohobud, Dobrobud, Malobud, Těchobud*, пол. *Budzistaw, Budziwoj; Nieprzebud, Niesiebud, Zdziebud*, рус. *Жизнобуд, буг. Будимер, Будимир, Будислав, Будислов*, срп. *Будивој, Будимир, Будислав, Будомир*⁶⁰.

Људогост

Личното име *Људоџосӣ* е заложено во основата на ојконимот *Лидаџос* – село во Берско (Грција). Во обликот *Лидаџосӣѝ* името на селото е забележено од В. Кънчов⁶¹. Првобитната форма на името на селото била **Људоџосӣ*, а замената на слогот *Љу-* > *Ли-* и на вокалот *o* > *a* се случила во туѓата јазична средина што е изразено и кај други македонски топоними во Грција, сп. *Либовижа* – место во Грција, грч. *Λιπλοβίζια*⁶², чијшто некогашен облик бил *Љубовижда*. Испаѓањето на гласот *ӣ* во консонантската група *-сӣ* се извршило од македонските говорители.

Ојконимот **Људоџосӣ* е метонимско образување, а е пренесено како име на населбата од името на некој друг објект кој се именувал **Људоџосӣ*. Топонимот **Људоџосӣ* претставува елиптично име кое потекнува од постарата синтагматска формација **Људоџосӣ* < **Људоџосӣѝ* (*Извор, Рид*), чијшто адјективен член е образуван од личното име *Људоџосӣ* со посесивниот придавски суфикс *-ѝ*. По елиминирањето на именскиот дел од составот **Људоџосӣ* < **Људоџосӣѝ* (*Извор, Рид*), адјективот **Људоџосӣ* < **Људоџосӣѝ* се супстантивизирал и продолжил да суштествува во форма на елипса. Топонимот **Људоџосӣ* означува ‘извор или рид кој му припаѓа на Људогост, односно каде што живее Људогост’.

Двоосновното име *Људоџосӣ* < прасл. **Ljudogostь* е составено од лексичките елементи: *људо-* и *-џосӣ*. Морфемата *људо-* потекнува од

⁶⁰ J. Svoboda, op. cit., стр. 72; M. Malec, *Budowa morfologiczna staropolskich złożonych imion osobowych*, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1971, стр. 71, 65; М. Вуйтович, op. cit., стр. 206, 206; Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 38–39; М. Грковић, *Речник личних имена код Срба*, Београд 1977, стр. 47.

⁶¹ В. Кънчов, *циѝ. дело*, стр. 144.

⁶² Ph. Malingoudis, *Studien zu den slavischen Ortsnamen Griechenlands*, Wiesbaden 1981, стр. 63.

прасл. именка **ljudy* ‘народ, луѓе’, во стсл. е *людѹе* ‘луѓе’, а морфемата *-gostii* е еднаква на глаголкиот корен *gostii-* од прасл. глагол **gostiti* ‘нагости’, во стсл. е *гостити*. Фигуративното значење на името *Људоgostii* може да се протолкува со дефиницијата ‘да ги нагости луѓето’. Еднакво име по својата структура претставува руското име *Людgostii* < струс. *Людъgostiiь*⁶³. Антропонимиската морфема *људ-* се јавува како составен дел кај сложеното име *Људовид*, коешто е засведочено во основата на ојконимот *Лидижда* – село во областа Епир (Грција), регистрирано од М. Фасмер со формата *Λιδίσδα*⁶⁴, чијашто првобитна форма е *Људижда* < **Људовижда*⁶⁵, како и кај современото име *Људмил*.

Споредбени лични имиња со составната морфема *људ-/људ* се познати и во другите словенски јазици, сп. пол. *Ludemir; Radolud*, што се наоѓаат во основата на топонимите *Ludzimierz, Radoludz*, буг. *Людмил*, хрв., срп. *Ljudevit, Ljudemisal*, чеш. *Zal’ud*⁶⁶.

Со морфемата *gostii-/gostii*, која може да потекнува од прасл. именка **gostь* ‘гостин, дојденец во туѓа заедница’ > стсл. *гостъ* или од глаголот **gostiti* ‘нагости’ > стсл. *гостити*, се образувани поголем број сложени имиња. Оваа морфема при образувањето на сложените имиња истапува и како прва и како втора компонента, сп. *Гостиивар*, што се наоѓа во основата на името на градот *Гостиивар, Гостиимир, Гостиирад, Гостииљуб, Гостиимир; Радоgostii* и други⁶⁷.

Во антропомастиконот на хрватскиот јазик се нотирани личните имиња *Gostimir, Gostislav*, потоа женските имиња *Gostimira, Gostislava*, а како втора компонента се јавува во составот на личните имиња: *Dobrogost, Miligost, Radogost, Rudigost, Slavogost*⁶⁸. Хрватското сложено име *Živogost* е засведочено во топонимот *Živogošće* кој е поименичена придавка образувана со посесивниот придавски суфикс *-jъ* во формата за среден род *-je*⁶⁹.

⁶³ М. Вуйтович, *op. cit.*, стр. 206.

⁶⁴ М. Vasmer, *op. cit.*, стр. 39.

⁶⁵ Љ. Станковска, *Суфиксиие -jъ, -ъjъ, -ъ во македонската топонимија*, Прилеп 2002, стр. 220–221.

⁶⁶ F. Niekula, *Polskie nazwy miejscowe s sufiksem -jъ*, *Rozprawy Komisji Językowej V, Wrocławskie Towarzystwo Naukowe, Wrocław 1965*, стр. 107, 105; J. Svoboda, *op. cit.*, стр. 78.

⁶⁷ Љ. Станковска, *Речник на личниите имиња кај Македонциите*, Скопје 1992, стр. 80, 232.

⁶⁸ М. Šimundić, *Rječnik osobnih imena*, Zagreb 1988, стр. 131–132; М. Šimundić, *Nepoznata osobna imena i prezimena Šibenskog kraja od XII stoljeća do novijega vremena, Ономастолошки прилози*, IV, стр. 195.

⁶⁹ P. Šimunović, *Istočnojadranska toponimija*, Split 1986, стр. 33.

Во антропонимијата на другите словенски јазици, исто така, се познати антропонимите во чијшто состав влегува морфемата *ḡosīi/-zōsīi*, сп. чеш. *Hostibor, Hostimil, Hostirad; Belehost, Blizhost*, словен. *Radogost*, пол. *Gościlub, Gościwoj; Bdzigost, Niegost*, буг. *Госѿилюб, Госѿиомер; Желиḡосѿи*, срп. *Госѿиудраḡ, Госѿиомир; Милоḡосѿи*⁷⁰.

Скорогод

Исчезнатото село *Скороḡожде*, кое се наоѓало во околицата на Валона (Албанија), е регистрирано во турскиот дефтер од 1431 година за вилаетот Канина, постарото име на градот Валона, каде што е запишано со формата *Uskorogojde*⁷¹. Од документираната форма на името, коешто треба да се чита како *Uskorogōzde* (*j* е запишано за *ž*), може да се констатира дека селото се викало *Скороḡожде*. Ојконимот *Скороḡожде* е елиптично име со посесивно значење, а е добиено со супстантивизација на адјективот од првобитната синтагматска формација **Скороḡожде (Село)*. Адјективната компонента **Скороḡожде* од составот **Скороḡожде (Село)* е образувана со посесивниот придавски суфикс *-jь* во формата за среден род *-je*. Во основата на ојконимот *Скороḡожде* се крие личното име *Скороḡод* кое досега не е потврдено во антропонимијата на словенските јазици. Семантиката на ојконимот *Скороḡожде* може да се искаже со дефиницијата ‘село кое му припаѓа на Скорогод’.

При објаснувањето на потеклото на овој ојконим Заимов, тргнувајќи од обликот **Скороḡошѿиѿе*, неговата основа ја изведува од личното име *Скороḡосѿи*⁷², што сметаме дека не е прифатливо решение, бидејќи во записот името е напишано така што се чита како *Скороḡожде*, односно како што го изговарало месното население, така што нема потреба групата *жд* да се објаснува дека е добиена со озвучување на *шѿи* под влијание на турскиот јазик. Изнесеното мислење од Заимов го прифаќа и Роспонд⁷³.

Антропонимот *Скороḡод* < **Skorogodъ* е композитно име кое е составено од компонентата *скоро-* од прасл. придавка **skorъ*, стсл. *ско-*

⁷⁰ J. Svoboda, op. cit., стр. 76; M. Malec, *Budowa morfologiczna staropolskich złożonych imion osobowych*, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1971, стр. 87; Ѐ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 68, 104; М. Грковић, *Речник личних имена код Срба*, Београд 1977, стр. 67, 134.

⁷¹ Halil Inalcik, *Higri 835 tarihli Sûret-i defter-i sancak-i Arvanid*, Ankara 1954, стр. 42.

⁷² Ѐ. Заимов, *Български географски имена с -jь*, София 1973, стр. 158.

⁷³ S. Rospond, *Toponimy na -jь, Македонски јазик*, год. XXX, Скопје 1979, стр. 138.

рѣ ‘брз’ и од компонентата *-zod* од прасл. глагол **goditi*, стсл. ГОДИТИ ‘угоди, исполни (желба, молба на некого)’. Во преносна смисла значењето на името *Скороzod* може да се дефинира со исказот ‘да биде брз во исполнување на (желба, молба на некого)’. Во македонскиот антропонимски фонд е засведочено личното име *Скоробоz* и изведените имиња *Скорбе*, *Скорбо*, *Скоре*, *Скорил*, а во топонимијата се потврдени дериватите *Скоро*, *Скорован*, *Скороиџа*, *Скорош*, *Скоруш*⁷⁴.

Во антропонимијата на другите словенски јазици со морфемата *скоро-* се одбележани антропонимите: буг. *Скоробиџи*, срп. *Скоровој*, *Скоромир*, чеш. *Skoroměr*, што е заложено во основата на топонимот *Skoroměrčice*, пол. *Skorogost*⁷⁵. Во хрватскиот јазик со оваа морфема се обликувани машките лични имиња *Skorimir*, *Skoromir* и нивните женски пандани *Skorimira*, *Skoromira*⁷⁶.

Со глаголската коренска морфема *zod-* во македонскиот јазик е ноотирано композитното име *Годимир*, а во хрватскиот јазик се среќаваат сложените имиња *Godimir*, *Godislav*, *Godomir*, *Godoslav*, како и женските лични имиња *Godimira*, *Godislava*, *Godomira*, *Godoslava*⁷⁷. Поголема фреквенција оваа морфема има во антропонимијата на другите словенски јазици, сп. чеш. **Hoděmysl*, *Hodislav*; *Brzhod*, *Nehod*, пол. *Godzimir*, *Godziślaw*; *Mirogod*, *Nagod*, *Zdziegod*, буг. *Годеслав*, срп. *Годebraџи*, *Годеслав*, *Годимир*, *Годомир*; *Hezoda*⁷⁸.

⁷⁴ Љ. Станковска, *Речник на личниџе имиња кај Македонциџе*, Скопје 1992, стр. 252.

⁷⁵ Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 200; М. Грковић, *Речник личних имена код Срба*, Београд 1977, стр. 180; L. Hosák, R. Šrámek, *Místní jména na Moravě a ve Šlezsku*, II, Praha 1980, стр. 447; M. Malec, *Budowa morfologiczna staropolskich złożonych imion osobowych*, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1971, стр. 113.

⁷⁶ M. Šimundić, *Rječnik osobnih imena*, Zagreb 1988, стр. 308.

⁷⁷ Љ. Станковска, *Речник на личниџе имиња кај Македонциџе*, Скопје 1992, стр. 78; M. Šimundić, *Rječnik osobnih imena*, Zagreb 1988, стр. 126.

⁷⁸ J. Svoboda, op. cit., стр. 75; M. Malec, *Budowa morfologiczna staropolskich złożonych imion osobowych*, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1971, стр. 86; Ѓ. Заимов, *Български именник*, София 1988, стр. 65; М. Грковић, *Речник личних имена код Срба*, Београд 1977, стр. 65, 144.

Presentation of some ancient Macedonian anthroponymy

Summary

The author presents old Macedonian anthroponymys: *Bezgat*, *Bradovar*, *Višeglav*, *Volovid*, *Dragožil*, *Žegovit*, *Kolodej*, *Korobud*, *Ljudogost* and *Skorogod*, which are confirmed in Macedonian language areal toponymy. The above – mentioned anthroponyms belong to the earliest anthroponimical corpus of Slavic languages and they had great importance in the enrichment of the proto-Slavic anthroponimical lexis.

Ključne riječi: antroponimi, potamonimi, ojkonimi, oronimi, Makedonija

Key words: anthroponyms, place names, hydronymy, Macedonia